

اثربخشی آموزش مهارت خودآگاهی بر خودکارآمدی والدگری در مادران مبتلایان اتیسم

مجید ابراهیم پور^۱، مینا کاویان^{۲*}، مریم شاه بیکی^۳، امیر خجسته کاشانی^۴

۱. استادیار گروه روانشناسی، واحد قائنات، دانشگاه آزاد اسلامی، قائنات، ایران

۲. دانشجوی دکتری روانشناسی عمومی، گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بیرجند

۳. دانشجوی دکتری روانشناسی عمومی، گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بیرجند

۴. دکتری روانشناسی سلامت، گروه روانشناسی، دانشگاه بین المللی امام رضا (ع)، مشهد، ایران

چکیده

پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی آموزش مهارت های خودآگاهی بر خودکارآمدی والدگری انجام شد. این پژوهش در جامعه آماری دانش آموزان دبیرستان های دوره اول شهرستان مشهد در سال تحصیلی ۹۸-۱۳۹۷ صورت پذیرفت. انتخاب نمونه به صورت خوشه ای از دبیرستان هاشمی نژاد و چهل نفر دانش آموز پایه هفتم و هشتم کلاسی که شرایط ورود به پژوهش را داشتند انجام شد. بعد از تشکیل گروه ها مادران و دانش آموزان نسبت به تکمیل پرسشنامه های خودکارآمدی والدگری دومکا اقدام نمودند. سپس شش جلسه آموزش مهارت خودآگاهی با مشارکت مادران دانش آموزان گروه آزمایش انجام شد. در پیش آزمون پرسشنامه های مذکور توسط مادران و دانش آموزان تکمیل گردید. بعد از تشکیل گروه ها و با توجه به عدم رعایت حد نصاب حضور، تعداد چهارده نفر از هر گروه مورد مقایسه و ارزیابی قرار گرفتند. تجزیه و تحلیل داده ها با نرم افزار SPSS ۱۹ و روش تحلیل کوواریانس انجام شد. مقایسه نتایج پیش آزمون با پس آزمون در مولفه های خودکارآمدی والدگری تفاوت معنی داری را نسبت به هم نشان می داد. در نتیجه مطرح می شود، آموزش مهارت خودآگاهی بر افزایش خودکارآمدی والدگری مادران اتیسمی ها تاثیر گذار است.

واژگان کلیدی: مهارت خودآگاهی، خودکارآمدی والدگری، مادران، دانش آموز، نوجوان، اتیسم